

Országgyűlési hivatal

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ rományszám: T/2230 / 1

Érkezett: 2011 FEBR 18.

Módosító javaslat

Dr. Kövér László
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

A Magyar Köztársaság Országgyűlésének Hárszabályáról szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat 94.§-ának (1) bekezdése alapján, figyelemmel a 102.§-ának (1) bekezdésére *az államhatárról szóló 2007. évi LXXXIX. törvény módosításáról* szóló T/2230. számú törvényjavaslatához a következő

módosító javaslatot

terjesztem elő:

1. A törvényjavaslat 1. §-a elmarad:

[„1. §

Az államhatárról szóló 2007. évi LXXXIX. törvény (a továbbiakban: At.) 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. § (1) A határvonaltól, valamint a határjeltől számított egy méter távolságon belül építmény nem létesíthető, kivéve

- a) ha jogszabállyal kihirdetett nemzetközi szerződés ettől eltérően rendelkezik,
- b) a közforgalom számára épülő utat, a határrendészeti és vízgazdálkodási célú építményt, valamint az energetikai és távközlési célú vezetékét.

(2) Az (1) bekezdés szerinti építmények létesítésével kapcsolatos munkákat oly módon kell elvégezni, hogy az államhatár vonalát jelölő határjelek ne sérüljenek.

(3) Minden olyan munkavégzéshez, amely a határjeleket vagy az államhatár vonalát érinti, az államhatár láthatóságának biztosítására, a határvonal megjelölésére és a határjelek karbantartására nemzetközi szerződésben létrehozott határbizottság előzetes jóváhagyása szükséges.

(4) A határvonal és határjelek láthatóságának biztosítása érdekében a Rendőrség gondoskodik a jogszabállyal kihirdetett nemzetközi szerződésben meghatározott, ennek hiányában az (1) bekezdés szerinti területnek a láthatóságot akadályozó növényzettől való megtisztításáról.””]

2. A törvényjavaslat 5. §-a elmarad:

[„5. §

Hatályát veszti az At. 5. §-a.”]

Indokolás

A törvényjavaslat általános indokolása szerint az államhatárról szóló 2007. évi LXXXIX. törvény (továbbiakban: At.) 3. §-ának módosítására, illetve az 5. §-ának hatályon kívül helyezésére azért van szükség, mert azok nehezítik, akadályozzák a határon átnyúló fejlesztések kivitelezését. Az előterjesztő által javasolt megoldás azonban számos aggályt vet fel, miközben a kívánt cél elérése erősen kétséges.

Az At. 5. § (1) bekezdés kimondja, hogy *„a szomszédos állam területét is érintő, illetve a határvonal szárazföldi vagy vízi jellegének megváltoztatását eredményező munka csak nemzetközi szerződés alapján végezhető”*. Az At. 5. § (2) bekezdésének rendelkezése szerint az *„államhatáron átnyúló vagy átvezető építményt nemzetközi szerződés alapján lehet létesíteni, megváltoztatni, karbantartani illetve megszüntetni”*. Az államhatár sérthetlensége az állami szuverenitás egyik legjelentősebb, legszimbolikusabb eleme. Álláspontom szerint a Magyar Köztársaság továbbra sem mondhat le arról, hogy a határvonalát érintő és különösen a határvonal szárazföldi vagy vízi jellegének megváltoztatását eredményező munkákat nemzetközi szerződéshez kösse. Nem megengedhető, hogy bármely határon átnyúló létesítmény a Magyar Köztársaság nemzetközi szerződésben megadott felhatalmazása nélkül épülhessen meg. Így az At. 5. §-ának hatályon kívül helyezése nem támogatható.

Az államhatár rendjét a szomszédos országokkal megkötött, törvényben kihirdetett nemzetközi szerződések szabályozzák. Ezek mindegyike tartalmaz rendelkezéseket a határnyiladékra vonatkozóan, ahol megtiltja az építkezést. A határnyiladék és ezzel az építési tilalommal érintett terület nagysága az egyes határszakaszokon eltérő. Az osztrák-magyar és szlovák-magyar határon a határvonal mindkét oldalán egy méter, a román-magyar és ukrán-magyar határon a határvonal mindkét oldalán három méter, míg a délszláv államokkal közös határon kettő és fél méter. Ahogyan arra a törvényjavaslat általános indokolása is rámutat, az építési tilalom nem abszolút, az alól Ausztriával és Romániával megkötött szerződés is állapít meg kivételeket. Így nem vonatkozik az építési tilalom az osztrák-magyar határon épített, nyilvános közlekedésre vagy a határforgalom lebonyolítására szolgál létesítményekre. A Romániával megkötött szerződés kivételként a közúti közlekedési, vasúti, vám- és határőrségi létesítményeket határozza meg. Tehát Ausztria és Románia esetében a határnyiladékban történő meghatározott építkezésekhez most is adott a nemzetközi jogi felhatalmazás. Egyéb határnyiladékot érintő építkezéseket azonban e nemzetközi szerződések kifejezetten kizárják, ez alól a magyar Országgyűlés sem adhat törvényben felmentést. Erre Szlovákia, Ukrajna és a délszláv államok vonatkozásában a törvényjavaslat általános indokolása is felhívja a

figyelmet. Ráadásul a törvényjavaslat az At. 3. § (1) bekezdés b) pontjában az építési tilalom alól olyan létesítményeket is kivesz (vízgazdálkodási célú építmény, energetikai és távközlési célú vezeték), amit kivételként egyik államhatár rendjéről szóló nemzetközi szerződés sem nevesít.

További probléma, hogy a törvényjavaslat általános indokolása által a nemzetközi szerződésekből citált rendelkezések nem a határon átnyúló, hanem a határnyiladékban történő építkezésekre vonatkoznak. Az államhatár rendjéről szóló nemzetközi szerződések a határon átnyúló építkezéseket erről szóló újabb nemzetközi szerződés hiányában nem teszik lehetővé. Ezen a tényen az At. 5. §-ának hatályon kívül helyezése sem változtat. Így erősen kétséges, hogy a törvényjavaslat egyik deklarált célja, nevezetesen a határon átnyúló fejlesztések kivitelezésének megkönnyítése valóban elérhető-e. Álláspontom szerint a kitűzött célt a nemzetközi szerződéskötési eljárás egyszerűsítésével, valamint a beruházásokra vonatkozó keretjellegű nemzetközi szerződések megkötésével lehet elérni.

Mindezekre tekintettel javaslom a törvényjavaslat aggályos rendelkezéseinek elhagyását.

Budapest, 2011. február 18.

dr. Harangozó Tamás

országgyűlési képviselő